അദ്ധ്യായം 36. ചില ഭാഷാജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

കേരളസാഹിത്യചരിത്രം III

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വര അയ്യർ

കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം III

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വര അയ്യർ

(മലയാളം: സാഹിത്യചരിത്രം)

First published in print media 1953.

The electronic versions have been released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The production infrastructure of River Valley Technologies has been made use of in the production of these digital editions.

Cover: Shakuntala, (she looks back at her lover, pretending to remove a thorn from her foot), an oil painting by Raja Ravi Varma. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

36 ചില ഭാഷാജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 1

1 ഭദ്രദീപം 2

2 ഘടീഗോപൻ 3

3 ഇടയ്ക്കാട്ടു കുക്കണിയൾ—ചരിത്രം . . . 4

4 പ്രശ്നരീതി 5

5 ജാതകർമ്മപദ്ധതി ഭാഷ 6

6 ജാതകലേഖനക്രമം 7

7 കരണപദ്ധതി ഭാഷ 8

8 ജാതകഫലം 9

9 ഏകവിംശതിപ്രശ്നക്രമം 10

10 ഹോരാവ്യാഖ്യ ഭാഷ 11

11 ജാതകസാരം 12

12 പ്രശ്നമാല ഭാഷ 13

13 പ്രശ്നപ്രകാശിക 14

14 ലീലാവതീഭാഷ 15

15 പക്ഷിശാസ്ത്രം 16

16 മുഹൂർത്തദർശനം ഭാഷ 17

17 അഷ്ടമംഗലപ്രശ്നം ഭാഷ 18

18 ഭാഷാജാതകപദ്ധതി 19

36

ചില ഭാഷാജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

(ക്രി. പി. പതിനേഴാം ശതകം)

1 ഭദ്രദീപം

ഭദ്രദീപം എന്ന ഗണിതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം രചിച്ചത് ഇടക്രമഞ്ചേരി നമ്പൂരിയാണ്. "ലക്ഷ്മീപുരാധീശ്വര"നെ ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽ വന്ദിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പെരുഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമക്കാരനാണെന്ന വെളിപ്പെടുന്നു. പെരുമാന്തൂർ എന്നൊരു സ്ഥലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി. ഗുരു അവിടെയുള്ള മങ്ഗലശ്ശേരിയില്ലത്തെ ദാമോദരൻനമ്പൂരിയായിരുന്നു. ഈ ദാമോദരനും ദൈവജ്ഞനായ മറ്റൊരു ആറന്മുളയുള്ള മങ്ഗലശ്ശേരി ദക്ഷിണാർത്തി മൂത്തതും ഭിന്നന്മാരായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഭദ്രദീപത്തിന്റെ നിർമ്മിതി 840-ആമാണ്ടിടയ്ക്കാണ്. ആകെ പതിനൊന്ന് അധ്യായങ്ങളുണ്ട്. താഴെ പകർത്തുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പീഠികാരൂപത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തുകാണുന്നു.

> "വിഘ്നേശം കവിമാതിനേയുമുടനേ കൃഷ്ണം ഗുരും വ്യാസനെ-
> സ്സൂര്യാദീംശ്ച നവഗ്രഹാന്മുഡുഗണാൻ ലക്ഷ്മീപുരാധീശ്വരം
> വന്ദിച്ചിട്ടടനിന്ദിരാപതിമജം വിഷ്ണും പുരാണം പരം
> വന്ദേഹം പെരുമാൻപുരാഖ്യഭവനേ വാഴുന്ന നാരായണം.
>
> വിഷ്ണോർജ്ജങ്ഗമമാലയം ഭുവി ജനാ യം വൈ വദന്തി ദ്വിജം
> ശിഷ്യാൻ നഃ പരിപാതി യഃ ഖലു സദാ സ്നിഗ്ദ്ധാവലോകേക്ഷണൈഃ
> വിദ്യാനാം യശസാം ശ്രിയാം ച നിലയം ദാമോദരം നിത്യദാ
> വന്ദേഹം പെരുമാൻപുരാഖ്യതടവും ശ്രീമങ്ഗലശ്രേണിനം.
>
> ഇടക്രമഞ്ചേരി ചമയ്പതിന്ന-
> ങ്ങുപക്രമിക്കുന്നിതു ഭദ്രദീപം;
> പഠിച്ചുകൊണ്ടാലിതുകൊണ്ടുതന്നെ-
> യറിഞ്ഞുകൊള്ളാം ഗണിതപ്രകാരം."

പിന്നീടു വിഷയമാരംഭിക്കുന്നു.

> " കൊല്ലത്തിൽത്തരളാങ്ഗത്തെക്കൂട്ടുമ്പോൾ കലിവത്സരം
> സാധ്വസം കൊല്ലസഹിതം ശകാബ്ദം ശാലിവാഹനം.
>
> കലിസംവത്സരം വച്ചു പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിയാൽ
> ചൈത്രാദിമാസവും കൂട്ടീട്ടതു വേറൊന്നു വച്ചഥ
> യുഗാദിമാസമാകുന്ന തുലാലോലഘമാന്യനാൽ
> പെരുക്കീട്ടു ഹരിക്കേണമന്തനനവദർപ്പണൈഃ
>
> സൗരമാസേ ഫലം കൂട്ടു വേറേ വച്ചതിലഞ്ജസാ
> അതു നീലൈഃ പെരുക്കീട്ടു ചാന്ദ്രമാസേ ഗതം ദിനം
>
> കൂട്ടി വേറൊന്നു വച്ചിട്ടങ്ങഹീശോരാഹ്നനിർമ്മുവൈഃ
> യുഗാവമൈഃ പെരുക്കീട്ടു ഹരിപ്പൂ ചന്ദ്രഗൈർദ്ദിനൈഃ
>
> അദീനജ്ഞാനനാഗോനക്ഷേപൈർലബ്ധം പൃഥക്സ്ഥിതാൽ
> വാങ്ങിയാഴ്ച കഴിക്കുമ്പോൾ പിന്നെക്കലിദിനം വരും."

അഞ്ചാമധ്യായത്തിൽ ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതിയേയും സ്വരൂപത്തേയും വർണ്ണിക്കുന്നു.

> " ഖം മധ്യമേ നില്പിതു ഭൂമിതന്റെ
> കക്ഷ്യാന്തരേ ധാരണകൊണ്ടുറച്ചു
> ഉരുണ്ട നാരങ്ങവദാകൃതിം പൂ-
> ണ്ടു … യോജനതുല്യമധ്യാ.
>
> തെക്കുള്ള പാർശ്വേ ബഡവാമുഖോ/സ്യാഃ
> പാതാളലോകം നിരയഞ്ച തത്ര;
> ദ്വീപൈരനേകൈരുപശോഭമാന-
> സ്സമുദ്രരാട് തിഷ്ഠതി മധ്യദേശേ.
>
> നില്പൂ വടക്കുഗ്രമതായ് സുമേരു
> വടക്കുഭാഗേ ബഹുരത്നപൂർണ്ണം
> പ്രജാപതേർദ്ധിഷ്ണ്യമതിന്നുമധ്യേ
> സുവർണ്ണശാലാദിവിരാജമാനം."

ഇങ്ങനെ ആ അധ്യായം പുരോഗമനം ചെയ്യുന്നു. നരകഭയവും അതിങ്കൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങളും അനന്തരം വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ

> " കാശീ രാമേശ്വരം പുണ്യം കാവേരീ രങ്ഗമന്ദിരം
> കുംഭകോണം രത്നസഭാ സേവിച്ചാൽപ്പാപമറ്റുപോം.
>
> കന്യാകുമാരീ ഗോകർണ്ണം മൂകാംബികയുമെന്നിവ
> സ്കന്ദക്ഷേത്രം ച സേവിച്ചാൽ ഭുക്തിമുക്തിഫലം നൃണാം.
>
> ശുചീന്ദ്രം തിരുവട്ടാറും രുദ്രാണാം ഭവനങ്ങളും
> സേവിച്ചു തിരുവല്ലത്തു ശ്രാദ്ധവും ചെയ്ക മുക്തയേ.
>
> പൊന്നുങ്കിരീടകനകാങ്ഗദകുണ്ഡലാഢ്യം
> ശ്രീവത്സപീതവസനം ഘനനീലവർണ്ണം
> ഭോഗീന്ദ്രശായിനമനന്തപുരേ മുരാരിം
> സേവിക്ക സോത്സവദിനേ ഗരുഡാധിരൂഢം.
>
> വർക്കലെത്തീർത്ഥമാടീട്ടു കാൺമൂ തത്ര ജനാർദ്ദനം
> തിരുവല്ലാ നമസ്കാരമേറിനാൽ മുക്തി വന്നിടും.
>
> പെരുഞ്ചെല്ലൂർ നമസ്കാരം, വൈക്കത്താകിൽ പ്രദക്ഷിണം,
> ശിവപേരൂർ ശിവധ്യാനം, ഭുക്തിമുക്തിഫലം നൃണാം.
>
> ആലുവാ തിരുനാവായും മാഘസ്നാനങ്ങൾ ചെയ്തുടൻ
> ഹരം ഹരിഞ്ച സേവിച്ചാൽ പാപമൊക്കെ ക്ഷയിച്ചുപോം.
>
> പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടിന്നും വില്വാദ്രി തിരുനെല്ലിയും
> ഇത്യാദി ചെന്നു സേവിച്ചാൽ നരകം നീങ്ങുമപ്പൊഴേ"

എന്നിങ്ങനെ കേരളത്തിലേയും മറ്റും ചില പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളെ ആചാര്യൻ ഭക്തന്മാർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നരകവർണ്ണനം ഹ്രസ്വമെങ്കിലും ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു.

> " ഏതേതുവണ്ണമൊരുപദ്രവമിങ്ങു ചെയ്തു
> തത്തദ്ഭവേച്ഛതഗുണം നരകേഷു ചെന്നാൽ
> വെട്ടീടിൽ വെട്ടുവരടിക്കിലടിപ്പതേറ്റം
> മുട്ടിക്കിലന്നമവർ പട്ടിണികൊൾവർ നൂനം."

എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

2 ഘടീഗോപൻ

ആര്യഭടീയത്തിനു സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും ഘടീഗോപൻ എന്നൊരു പണ്ഡിതൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഏതോ ഒരു പരമേശ്വരന്റെ ശിഷ്യനും ശ്രീപത്മനാഭന്റെ ഭക്തനുമായിരുന്നു എന്നു ഗ്രന്ഥാന്തത്തിലുള്ള അധോലിഖിതങ്ങളായ പദ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അറിയുന്നു.

> “ പരമേശ്വരപാദാബ്ജപാംസുപാവിതമൂർത്തിനാ
> ഏതദാര്യഭടീയസ്യ യൽകിഞ്ചിദ്വ്യാഹൃതം മയാ.
>
> ഗൃഹ്ണന്ത്വഗാധധിഷണാഃ കരുണാമലചേതസഃ
> സന്തോ വിഹായ ദോഷൌഘാൻ ഗുണലേശാദ്ഗതാശയാഃ.
>
> ഘടീഗോപാഭിധാനസ്യ വാങ്മനഃകായവൃത്തിഭിഃ
> യൽകൃതം, പദ്മനാഭസ്യ പൂജാ തദഖിലം ഭവേൽ.
>
> അജ്ഞാനാദ്വാ യദപി ച മയാ ഗ്രന്ഥവിസ്താരഭീതേ-
> രാചാര്യാര്യാവിവരണമിദം കല്പിതം സ്വല്പമേവ
> വിദ്വാംസോ യേ വിപുലമതയഃ ക്ഷന്തുമർഹന്തി തത്ത-
> ച്ചാപല്യോക്തീരിവ ബുധജനാസ്സാന്ദ്രരാഗാശ്ശിശൂനാം.”

ഗണിതപാദവ്യാഖ്യയുടെ അവസാനത്തിൽ “യദിഹ ഘടീഗോപേന പ്രോക്തം കിഞ്ചന ബുധാഃ ക്ഷമധ്വമിദം” എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഘടീഗോപനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ പരമേശ്വരനോ ആരെന്നറിയുന്നില്ല. ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങനെ ആരംഭിക്കുന്നു.

“നടേ ആര്യഭടാചാര്യൻ ദശഗീതികാസൂത്രാത്മകമായിരിക്കുന്ന പ്രബന്ധംകൊണ്ട് അതീന്ദ്രിയമായിരിക്കുന്ന അർത്ഥജാതത്തെ ഉപദേശിച്ചിട്ട് തന്മൂലന്യായസിദ്ധമാകുന്ന ഗണിതപാദത്തേയും കാലക്രിയാപാദത്തേയും ഗോളപാദത്തേയും ചൊല്ലുവാനായിട്ട് ഇഷ്ടദേവതാനമസ്കാരം ചെയ്തു ശാസ്ത്രത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

> ബ്രഹ്മകുശശിബുധഭൃഗുരവികുജഗുരുകോണഭഗണാൻ
> നമസ്കൃത്യ
> ആര്യഭടസ്ത്വിഹ നിഗദതി കുസുമപുരേ/ഭ്യർച്ചിതം ജ്ഞാനം.

നടേ ശാസ്ത്രകർത്താവാകുന്ന ബ്രഹ്മനേയും ശാസ്ത്രപ്രതിപാദ്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭൂമിയേയും ചന്ദ്രനേയും ബുധനേയും ശുക്രനേയും ആദിത്യനേയും കുജനേയും ഗുരുവിനേയും ശനിയേയും നക്ഷത്രങ്ങളേയും നമസ്കരിച്ചിട്ടു കുസുമപുരേഭ്യർച്ചിതം ശാസ്ത്രം നിഗദതി—കുസുമപുരവാസികളാൽ അഭ്യർച്ചിതമായിരിക്കുന്ന ഗണിതകാലക്രിയാഗോളാത്മകമാകുന്ന ജ്ഞാനത്തെ ചൊല്ലുന്നു. ഇവിടെ ഭൂമി തുടങ്ങി നക്ഷത്രഗണാന്തമൊൻപതും ക്രമേണ മുകളിൽ സ്ഥിതങ്ങളാകുന്നു. കുസുമപുരവാസികൾക്ക് ഈ ശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ താൽപര്യാധിക്യമുണ്ട്.”

ഒരു ഭാഗംകൂടി ഉദ്ധരിക്കാം.

“ഭൂസാമ്യത്തിന് ഇഷ്ടഭൂപ്രദേശം കഴിച്ച് അതിൽ ജലംകൊണ്ടു പൂരിപ്പൂ. അവിടെ ജലപ്രമാണങ്ങളായിട്ടു പല ശംകുസ്ഥാപനം ചെയ്വൂ. പിന്നെ ജലം കളഞ്ഞു മണ്ണുകൊണ്ടു നിറച്ചു തല്ലി ശംകുസമാനതലമാക്ക. എന്നാൽ സമാനഭൂവാം.”

കാലക്രിയാപാദത്തിന്റേയും ഗോളപാദത്തിന്റേയും ആരംഭത്തിൽ ആ പാദങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യം സംസ്കൃതഗദ്യത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊല്ലം 1009 കന്നിമാസത്തിൽ പകർത്തിയ ഒരു മാതൃക ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു കിട്ടീട്ടുണ്ട്.

3 ഇടയ്ക്കാട്ടു ക്കുക്കണിയൾ—ചരിത്രം

പനങ്കാട്ടു നമ്പൂരിയുടെ ശിഷ്യനാണ് പ്രശ്നരീതി എന്ന ഭാഷാജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ ഇടയ്ക്കാട്ടു ക്കുക്കണിയൾ. ഇടയ്ക്കാട്ടു കണിയാങ്കണ്ടി എന്ന ഗൃഹത്തിലായിരുന്നു കണിയാർ ജാതിയിൽപ്പെട്ട പ്രസ്തുത ദൈവജ്ഞന്റെ ജനനം. ബാല്യകാലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പറയത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ അനുജൻ ജ്യോതിസ്ശാസ്ത്രത്തിൽ സാമാന്യം പരിചയമുള്ള ഒരാളായിരുന്നതിനാൽ തനിയ്ക്കും ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിനിവേശം തോന്നുകയും ഒരു ദിവസം ഭംഗിയുള്ള ഒരു ഓലക്കുട കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അതുംകൊണ്ടു പ്രശ്നമാർഗ്ഗകർത്താവിനെ സമീപിച്ച് ആ ഉപഹാരം സമർപ്പിച്ച തന്നെയും ഒരു ദൈവജ്ഞനാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പനങ്കാട്ട് ആ ശ്രദ്ധാലുവിനെ തന്റെ ശിഷ്യനായി അംഗീകരിച്ച പ്രശ്നശാസ്ത്രം രഹസ്യമായി പഠിപ്പിച്ചു. ആചാര്യന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ കണിയാർക്ക് ആ വിഷയത്തിൽ വിസ്മയനീയമായ സിദ്ധി കരഗതമായി. പനങ്കാടിന്റെ മരണാനന്തരം കണിയാർ ജ്യോതിഷത്തിൽ ചില ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാഴൂരിലും പോയി പഠിച്ചു. ഇടയ്ക്കാടിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു ചാത്തോറത്തു നായർ എന്ന ഒരു ഇടപ്രഭു അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു. സന്തത്യഭാവം നിമിത്തം സന്തപ്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ തറവാട്ടിലെ ഒരു യുവതിയുടെ ജാതകം കണിയാരെക്കൊണ്ടു നോക്കിക്കുകയും ആ സ്ത്രീ ഇന്ന ദിവസം ഒരു പെൺകിടാവിനെ പ്രസവിക്കുമെന്നു കണിയാർ കുറിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ സന്താനപ്രാപ്തി സംഭവിച്ചതിനാൽ നായർ ഒരു വിലപിടിച്ച പറമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ചാർത്തി അതിൽ ഒരു ഗൃഹവും നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തനാക്കി. കണിയൾ (കണികൾ) എന്നതു 'കണിയാർ' എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ രൂപാന്തരമാണ്. ക്കുക്കണിയൾ എന്നതു് ഒരു ബിരുദനാമമാണെന്നറിയുന്നു. പുതിയ ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ കണിയാർക്ക് ഒരു യോഗിയുടെ സാഹചര്യം ലഭിക്കുകയും തദനന്തരം അദ്ധ്യാത്മചിന്തയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അവശിഷ്ടമായ ആയുഷ്കാലം നയിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുപേരുടേയും സമാധി ആ ഗൃഹത്തിൽവച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. കണിയാരുടെ കാലം കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിന്റെ പശ്ചാർദ്ധമായിരുന്നു എന്ന് ഇത്രയുംകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

4 പ്രശ്നരീതി

പ്രശ്നരീതി ഇരുപതദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിരചിതമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. അതിനു കണിയാന്മാർ എഴുത്തച്ഛന്മാർ മുതലായവരുടെയിടയിൽ ഇന്നും അത്യധികമായ പ്രചാരമുണ്ട്. കവിതയ്ക്കു ഗുണം പോരെങ്കിലും കാര്യഭാഗം ഒന്നും വിട്ടിട്ടില്ല. കണിയാർ മർമ്മജ്ഞനായ ഒരു പ്രാശ്നികനും മന്ത്രവാദത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു നിഷ്ണാതനും ആയിരുന്നു എന്നു പ്രശ്നരീതിയിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങൾ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു ലഘുപരാവർത്തനമാണ്.

> “ ഗ്രഹങ്ങളെ വണങ്ങീട്ടു ഗ്രഹിപ്പാൻ മന്ദചേതസാം
> യത്നം ചെയ്യുന്നിതാവോളം പ്രശ്നരീതികൾ കാട്ടുവാൻ”

എന്നു ഗ്രന്ഥമാരംഭിക്കുന്നു. താഴെക്കാണുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി നോക്കുക.

> “ ദൈവജ്ഞൻ നിത്യവും പ്രാതഃകാലത്തങ്ങെഴുനേറ്റുടൻ
> ദേഹശോധനയും ചെയ്തു സ്നാനവുംചെയ്തുകൊണ്ടഥ
>
> നിത്യമായുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു മന്ത്രജപാദിയും
> പഞ്ചാംഗവും കണ്ടുകൊണ്ടു ഗ്രഹാണാം ഗണനം പുനഃ
>
> വിധിവൽ ചെയ്തു വന്ദിച്ചു ഗുരുഭൂതനെയും തഥാ
> സ്വസ്ഥചിത്തനതായിട്ടു വസിക്കേണമനന്തരം.”

അടിയിൽ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ശത്രുബാധാനിരൂപണപ്രകരണത്തിലുള്ളവയാണ്.

> “ സൂര്യചന്ദ്രാംശകക്ഷേത്രേ ബാധകഗ്രഹമാകിലോ
> തൽപ്രീതി വരുവാനായി കർമ്മം ബ്രാഹ്മണർ ചെയ്യണം.
>
> കുജക്ഷേത്രാംശകേ നില്ക്കിൽ മണ്ണാൻ ക്രിയകൾ ചെയ്യണം.
> കുശവൻതാൻ ബുധന്റേതിൽ, തെയ്യംപാടി ബൃഹസ്പതേഃ,
>
> ശുക്രസ്യ കണിയാൻ വേണം, മന്ദസ്യ മലയൻ ക്രിയാ,
> യോഗം മാന്ദിയുടേ ദൃഷ്ടി ത്രികോണംതാൻ ഭവിക്കിലോ
>
> ബാധിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു പുലയൻതന്നുടേ ക്രിയാ,
> മലയൻ രാഹുയോഗാദൌ, കേതോസ്തു പറയൻ ക്രിയാ.”

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ കുട്ടിച്ചാത്തൻ, രുധിരമോഹിനി, ഭൂതത്താൻ, ജലയക്ഷി, പുലച്ചാമുണ്ഡി, വീരഭദ്രൻ, കരകലക്കി, വേട്ടക്കരുമകൻ, കല്ലുരുട്ടിനാഗം, രക്തേശ്വരി, മലദൈവം എന്നിങ്ങനെ പല ബാധകളെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

5 ജാതകർമ്മപദ്ധതി ഭാഷ

ശ്രീപതിയുടെ ജാതകർമ്മപദ്ധതിക്കു വടശ്ശേരി പരമേശ്വരൻനമ്പൂരിയുടെ സംസ്കൃത വ്യാഖ്യയ്ക്കുപുറമെ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനവുമുണ്ടു്, വ്യാഖ്യാതാവു് ആരെന്നറിയുന്നില്ല. ആ ഗ്രന്ഥം ഇങ്ങനെ ഉപക്രമിക്കുന്നു.

"അവിടെ നടേ ആചാര്യൻ ഗുരുപ്രമാണത്തെ മുൽപ്പെടുത്തു ചികീർഷിതത്തെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു 'നത്വാ താം ഗുരു ദേവതാം' … ഇതി ഈവണ്ണമെല്ലാമിരിക്കുന്ന ഞാൻ—ശ്രീപതി—ഗുരുവാകുന്ന ദേവതയെ സ്മരിച്ചു, ശിഷ്യപ്രാർത്ഥന ഹേതുവായി ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ള ഹോരാശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങളെ പിന്നെയും പിന്നെയും വിചാരിച്ചു ഹോരാവിത്തുകളുടെ പ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ടു ജാതകകർമ്മപദ്ധതി എന്നൊരു ഗ്രന്ഥത്തെ ചമയ്ക്കുന്നേൻ. അതീതാനാഗതവർത്തമാനങ്ങളിലെ പുണ്യപാപഫലത്തെ അറിവാൻ ഹേതുവായിരുന്നു ഗുരുപ്രസാദം; ഗുരുപ്രസാദലബ്ധബോധനായിരുന്നു ഞാൻ."

"അനന്തരം ജാതകം ഗണിപ്പാനുള്ള സാധനത്തെച്ചൊല്ലുന്നു 'ജ്ഞേയോത്ര പ്രഥമം … ' ഇതി. അവിടെ നടേ പിന്നെ നേരത്തേ ഛായക്കൊണ്ടുതാൻ നാഴികവട്ടകകൊണ്ടുതാൻ സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു് അക്കാലത്തിങ്കലേക്കു് ഉദയലഗ്നഗ്രഹസ്ഫുടങ്ങൾ എന്നിവറ്റെ ദൃക്സംവാദമുള്ള സിദ്ധാന്തംകൊണ്ടു പലയാവൃത്തി ഗണിച്ചു് ഉണ്ടാക്കണം. പിന്നെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ത്രിദശാദിസ്ഥാനങ്ങളിലെ ദൃഷ്ടിവിശേഷം; പിന്നെ ഗ്രഹങ്ങൾ തങ്ങളിലെ ദൃഷ്ടിവിശേഷം; പിന്നെ ഓരോരോ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ആറാറുബലങ്ങൾ; എന്നിവറ്റിന്റെ പരിണാമത്തെ ഉണ്ടാക്കണം."

6 ജാതകലേഖനക്രമം

ജാതകം എഴുതേണ്ടതിന്റെ രീതി വിവരിക്കുന്ന ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒന്നിലധികംമാതിരിയിൽ കാണ്മാനുണ്ട്. ഇവ പ്രായേണ ഗദ്യത്തിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഇടയ്ക്ക് പല ഭാഗങ്ങളും പദ്യത്തിലും എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പ്രണേതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി ഒരറിവുമില്ല. ഒരു മാതൃകയിൽനിന്നു ചില പംക്തികൾ ചുവടേ ചേർക്കുന്നു.

“ജാതകമെഴുതുവാനുള്ള ക്രമങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. നടേതന്നെ ഗണപതിക്കു കുറിച്ചു പിന്നെ ഗണപതി, സരസ്വതി, നവഗ്രഹങ്ങൾ, ത്രിമൂർത്തികൾ എന്നിവരെക്കൊണ്ടുള്ള സ്തുത്യമായിരിക്കുന്ന ശ്ലോകം എഴുതു. പിന്നെ പിറന്ന ദിവസത്തെ കലിക്കു പേരിട്ടു. അതിനെ എഴുതു. പിന്നെ ദ്രേക്കാണമെഴുതു. മേടലഗ്നമാകിൽ മേഷാദിദ്രേക്കാണലഗ്നജാതസ്യ, മേഷമധ്യദ്രേക്കാണലഗ്നജാതസ്യ, മേഷാന്ത്യദ്രേക്കാണലഗ്നജാതസ്യ, ഇങ്ങിനെ യാതൊരു ലഗ്നത്തിനും രാശിയും ദ്രേക്കാണവും കൂട്ടിയിട്ടു, പുരുഷജാതകമെങ്കിൽ ‘ജാതസ്യ’ സ്ത്രീജാതകമെങ്കിൽ ‘ജാതായാ’ ഇങ്ങനെ എഴുതിയാൽ നാമധേയമെഴുതു. ശർമ്മ, വർമ്മ, ഗുപ്ത, ദാസ എന്നിങ്ങനെ ചതുർവർണ്ണക്രമം. ബ്രാഹ്മണനാകിൽ നാരായണശർമ്മണോ ƒയമഹർഗ്ഗണഃ, ക്ഷത്രിയനാകിൽ ആദിത്യവർമ്മണോ ƒയമഹർഗ്ഗണഃ …യാതൊരു പേരെന്നാൽ അതിനെച്ചൊല്ലി എഴുതിയേപ്പൂ … മറ്റുള്ള വർഗ്ഗങ്ങൾക്കു നാമധേയസ്യായമഹർഗ്ഗണഃ എന്ന് എഴുതിയേപ്പൂ. എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും നാമധേയസ്യായമഹർഗ്ഗണഃ എന്നെഴുതുന്നു ചിലർ. പിന്നെ ‘അഥ തൽക്കാലഗ്രഹവാക്യാനി വക്ഷ്യന്തേ’ എന്നെഴുതു. പിന്നെ ഗണിക്ക. സ്ഫുടമെഴുതു പിന്നെ; ഏവം സൂര്യാദികേതുപര്യന്താനാം സലഗ്നഗുളികാനാം എന്നെഴുതു. അഥ കലിദിനാദാരഭ്യ എന്നെഴുതു. പിന്നെ കലിദിവസത്തെ ഭാഷയായെഴുതു. പിന്നെശ്ശനി, പിന്നെ വ്യാഴം, പിന്നെ കൊല്ലസംഖ്യ, പിന്നെ മാസം, പിന്നെ തീയതി, പിന്നെ ആഴ്ച, പിന്നെ നാൾ, പിന്നെ പക്കം, പിന്നെ രാശി, പിന്നെ രാശിയിൽച്ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും എഴുതു. പിന്നെ ഷഡ്വർഗ്ഗമെഴുതു.”

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പദ്യമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ലഗ്നരാശിഫലങ്ങൾ വസന്തതിലകവൃത്തത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

> “ മേടം പിറന്നവനു കോപമനേകമുണ്ടാം;
> വാക്കിന്നിടർച്ച തുടരും; മെലിയും ശരീരം;
> ദേശാന്തരേപിച നടപ്പിതു; ലുബ്ധനാകും;
> സൗഖ്യം കുറഞ്ഞിടുമഹോ; പ്രഭുവാം സഭായാം.”

7 കരണപദ്ധതി ഭാഷ

പുതുമനച്ചോമാതിരിയുടെ കരണപദ്ധതിക്ക് ഒരു ഭാഷാ വ്യാഖ്യാനമുണ്ടെന്ന് ഇരുപത്തൊന്നാമധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. താഴെക്കാണുന്ന വിധത്തിലാണ് ആ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഗതി.

“കരണപദ്ധതിയായ ഗ്രന്ഥത്തെ ചമപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന ആചാര്യൻ അതിന്റെ അവിഘ്നപരിസമാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ടു തന്റെ ഗുരുവിനെ സ്മരിക്കുന്നു. “മദീയഹൃദയാകാശേ … തിമിരാരുണഃ”—അജ്ഞാനതിമിരാരുണഃ ചിദാനന്ദമയഃ ഗുരുഃ മദീയഹൃദയാകാശേ സതതം സമ്യക് ഉദേതു—അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുട്ടിന് ആദിത്യനായി ചിദാനന്ദമയനായിരിക്കുന്ന ഗുരുവ് എന്റെ മനസ്സാകുന്ന ആകാശത്തിങ്കൽ എപ്പോഴും വഴിപോലെ ഉദിക്കണമേ.

‘മാർത്താണ്ഡാദീൻ … കാപി പദ്ധതിഃ’—നടയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഗുരുസ്മരണ ചെയ്തിട്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന സൂര്യാദി ഗ്രഹങ്ങളെ നമസ്കരിച്ചിട്ടു ചികീർഷിതപ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ട്. മാർത്താണ്ഡാദീഗ്രഹാൻ നത്വാ തൽപ്രസാദാൽ ഗുണഹാരഗുണാദീനാം കരണേ കാപി. പദ്ധതിഃ വിലിഖ്യതേ—ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെ നമസ്കരിച്ചിട്ട്, അവരുടെ പ്രസാദം ഹേതുവായിട്ടു ഗുണഹാരങ്ങൾ, ഹാരകങ്ങൾ, ജ്യാക്കൾ തുടങ്ങിയുള്ളവറ്റിന്റെ ആനയനത്തിലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം എന്നാൽ എഴുതപ്പെടുന്നു. കരണേ കാപി പദ്ധതിഃ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു കരണപദ്ധതി എന്നീ ഗ്രന്ഥത്തിനു പേരാകുന്നത് എന്നു ചൊല്ലിയതായി.”

8 ജാതകഫലം

ജാതകഫലത്തിൽ ആദ്യം കുറേ ഭാഗം മണിപ്രവാള ശ്ലോകങ്ങളും പിന്നീടു സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളും ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്താവിനെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിവില്ല. ഗ്രന്ഥം ആരംഭിക്കുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്.

“ ഗുരുക്കന്മാരെ വന്ദിച്ചിട്ടവരാലുക്തമായതിൽ
ചുരുക്കിജ്ജാതകഫലം കുറഞ്ഞൊന്നിഹ ലിഖ്യതേ.

മൂർത്തിയും കീർത്തിയും സ്ഥാനം ത്രീണി ലഗ്നേന
ചിന്തയേൽ,
അർത്ഥവും നേത്രവും വാക്കും ദ്വിതീയേന കുടുംബവും,

വീര്യവും വിക്രമം സ്ഥൈര്യം സോദരം ച തൃതീയതഃ
ചതുർത്ഥേന സുഖം ബന്ധും ഗൃഹാൻ മരുമകൻ തഥാ

വിദ്യയും ക്ഷേത്രമമ്മാവൻ പശുക്കളിവ ചിന്തയേത്
പഞ്ചമാൽ ബുദ്ധി പുത്രഞ്ച പൂർവപുണ്യമമാത്യരും,

മനസ്സും ബുദ്ധിയും ദേഹം രക്തം സുഖവുമമ്മയും
കൃഷിയും വെള്ളവും നെല്ലും രാത്രിയും ചന്ദ്രതോ വദേത്,

വ്യാധിയും മൃത്യുവും ദുഃഖം വധുവും നീചവൃത്തിയും
ദാസഭൃത്യാദിയും ജ്ഞാനം സ്നായുവും മന്ദതോ വദേത്.”

9 ഏകവിംശതിപ്രശ്നക്രമം

കേരളല്ലർ ചോമാതിരിയുടെ തന്ത്രസങ്ഗ്രഹത്തിൽ പ്രതിപാദിതമായിട്ടുള്ള ദശപ്രശ്നക്രമമനുസരിച്ച രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഭാഷാഗ്രന്ഥം. കർത്താവരെന്നും കാലം ഏതെന്നും നിർണ്ണയമില്ല. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നു.

“ യസ്സൂര്യാചന്ദ്രനേത്രസ്സരിദധിപസുതാ-
    തുങ്ഗവക്ഷോജലഗ്നൈഃ
കാശ്മീരൈർല്ലോഹിതാങ്ഗോ ബുധമഹിതപദഃ
    ശ്രീഗുരുർവിഷ്ടപാനാം
സ്വച്ഛശ്രീമന്ദഹാസഃ ഫണിപതിശയന-
    സ്താർക്ഷ്യകേതുഃ പരന്ത-
ജ്ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാവഗമ്യസ്സ ഭവതു ഭവതഃ
    ശ്രേയസേ പദ്മനാഭഃ.

നാനാശാസ്ത്രപയോധിതന്നിലുളവാം സദ്യുക്തിശുക്ത്യുദ്ഭവ-
പ്രൗഢാർക്കസ്ഫുടമൗക്തികാവലി ധരിച്ചീടും ഭവാനാൽ
    പരം
വിജ്ഞേയം പുനരേകവിംശതിവിധപ്രശ്നക്രമം ഭാഷയായ്
വിസ്താരേണ വിലിഖ്യ പത്രികയിലിന്നൻപോടു
    സംപ്രേഷയേ

തന്ത്രസംഗ്രഹസംപ്രോക്തദശപ്രശ്നാനുസാരതഃ
അത്രൈകവിംശതിപ്രശ്നക്രമസ്താവദ്വിലിഖ്യതേ.”

ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു നല്ല കവിയുമായിരുന്നുവെന്ന് ആദ്യത്തെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. ഗദ്യത്തിലാണ് ഏകവിംശതിപ്രശ്നക്രമം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ മാതൃകകൂടി കാണിക്കാം.

“അനന്തരം ഏകവിംശതിപ്രശ്നോത്തരത്തെ ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങുന്നേടത്തു നടേ അതിന്റെ സ്വരൂപത്തെ ചൊല്ലുന്നു. രണ്ടു രാശികളുടെ യോഗം, അന്തരം, ഘാതം, വർഗ്ഗയോഗം, വർഗ്ഗാന്തരം, ഘനയോഗം, ഘനാന്തരം ഇങ്ങനെ ഏഴിൽവെച്ചു രണ്ടു വസ്തു അറിഞ്ഞാൽ ആ രാശികളെ വെവ്വേറെ അറിയാം. ഇത് ഇരുപത്തൊന്നു പ്രകാരം അറിയാം എന്നതിനെ കാട്ടുന്നു. യോഗം അന്തരാദി ആറിനോടും കൂട്ടുമ്പോൾ ആറു പ്രകാരം; അന്തരം ഘാതാദി അഞ്ചിനോടും കൂട്ടുമ്പോൾ അഞ്ചു പ്രകാരം; ഘാതം വർഗ്ഗയോഗാദി നാലിനോടും കൂട്ടുമ്പോൾ നാലുപ്രകാരം; … ഘനം ഘനാന്തരത്തോടു കൂട്ടുമ്പോൾ ഒരു പ്രകാരം.”

10 ഹോരാവ്യാഖ്യ ഭാഷ

വരാഹമിഹിരന്റെ ഹോരയ്ക്കു വിശദമായ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. അതു 943-ൽ പകർത്തിയെഴുതിയതായി രേഖ കാണുന്നതുകൊണ്ടും ഭാഷാശൈലിയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും ഒൻപതാം ശതകത്തിലെ ഒരു കൃതിയായിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. വ്യാഖ്യാതാവ് ആരെന്നറിയുന്നില്ല. മാതൃക കാണിക്കുവാൻ ഇരുപത്താറാമധ്യായത്തിലെ ഒരു ശ്ലോകവും അതിന്റെ ഭാഷാനുവാദവും ഉദ്ധരിക്കാം.

> “ ഗുരുരുഡുപതിശുക്രൗ സൂര്യഭൗമൗ യമജ്ഞൗ
> വിബുധപിതൃതിരശ്ചോ നാരകീയാംശ്ച കുര്യുഃ
> ദിനകരശശിവീര്യാധിഷ്ഠിതാർത്ത്ര്യംശനാഥാൽ
> പ്രവരസമനികൃഷ്ടാസ്തുംഗഹ്രാസാദനുകേ”

എന്നതു്. ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പൂർവജന്മത്തിലെ അവസ്ഥയെ സംക്ഷേപിച്ചു ചൊല്ലുന്നു. ജന്മത്തിങ്കൽ ചന്ദ്രനോ ആദിത്യനോ ബലമുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞു ബലമേറിയവൻ നില്ക്കുന്ന ദ്രേക്കാണത്തിനുടയതു വ്യാഴമെങ്കിൽ പൂർവജന്മത്തിങ്കൽ ദേവലോകത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടു് അവിടെനിന്നു പോന്നിവിടെ പിറന്നു എന്നു ചൊല്ലുക. ചന്ദ്രൻതാൻ ശുക്രൻതാൻ അദ്രേക്കാണത്തിനുടയവനാകിൽ പിതൃലോകത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടു് അവിടെനിന്നു് ഇവിടെപ്പോന്നു പിറന്നു എന്നു ചൊല്ലുക. ആ ദ്രേക്കാണത്തിന്നു് ആദിത്യൻതാൻ ചൊവ്വതാൻ ഒരുത്തൻ ഉടയവനാകിൽ പശു പക്ഷി തുടങ്ങിയുള്ള തിര്യഗ്യോനികളിൽ ഇരുന്നിട്ടു് അവിടെ നിന്നു് ഇവിടെപ്പോന്നുപിറന്നു എന്നു ചൊല്ലുക. പിന്നെ ശനിതാൻ ബുധൻതാൻ ഒരുത്തൻ ദ്രേക്കാണത്തിന്നുടയവനാകിൽ കൃമികീടാദിനരകലോകത്തിങ്കൽ ഇരുന്നിട്ടു് അവിടെനിന്നു വന്നു് ഇവിടെ പിറന്നു എന്നു ചൊല്ലുക. അവിടെ വ്യാഴമാദിയായുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഉച്ചത്തിങ്കൽ നിന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗാദിലോകത്തിങ്കൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായിരിക്കും. ഇവർ തന്റെ നീചത്തിൽ നില്ക്കിൽ പൂർവജന്മത്തിങ്കൽ സ്വർഗ്ഗാദിയായിച്ചൊല്ലിയ ലോകത്തിങ്കൽ നികൃഷ്ടന്മാരായിരിക്കും. പിന്നെ ഉച്ചത്തിന്റേയും നീചത്തിന്റേയും ഇടയിൽ നില്ക്കിൽ സ്വർഗ്ഗാദിലോകത്തിങ്കൽ മധ്യമന്മാരായിരിക്കും.”

11 ജാതകസാരം

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രമാണശ്ലോകങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും അവയുടെ ഏകദേശവിവരണം ഭാഷയിലും രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ പ്രമാണശ്ലോകകാരൻ മറ്റൊരു കവിയായിരിക്കാം. ഭാവചിന്ത, ആയുർന്നിരൂപണം മുതലായി ഏഴ് അധ്യായങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അഷ്ടവർഗ്ഗാധ്യായമാണ് അന്തിമം. ഭാഷ ഒമ്പതാം ശതകത്തിലേതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

> “ വന്ദേ ഗിരീശം ഗിരിജാസമേതം
> കൈലാസശൈലേന്ദ്രഗുഹാഗൃഹസ്ഥം
> അങ്കേ നിഷണ്ണേന വിനായകേന
> സ്കന്ദേന ചാത്യന്തസുഖായമാനം”

എന്നതാണ് മംഗലാചരണശ്ലോകം. ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പകർത്താം.

“സന്തതിയും കളത്രവും നിരൂപിക്കേണ്ടുമ്പോൾ അതേതുകാലത്തുണ്ടാവൂ എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ കാലത്തിന്റെ ആനുകൂല്യവും നിരൂപിക്കണം. അപ്പോൾ എത്രനാളത്തേക്കുണ്ട് ഇവരുടെ ആയുസ്സ് എന്നു നിരൂപിക്കണം. അപ്പോൾ ബാലാരിഷ്ടമുണ്ട് പിറക്കുന്നപ്പോളെങ്കിൽ ആയരിഷ്ട കർത്തൃഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാപഹാരങ്ങളും ആകാതെവന്നു ഞായം. എന്നിട്ടു ബാലാരിഷ്ടവും സൂക്ഷിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴെ നടേ ജന്മകാലം സൂക്ഷിച്ച് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുണം. ജന്മകാലത്തെ ഗ്രഹങ്ങളേയും ഗുളികനേയും സൂക്ഷിച്ച വരുത്തിലഗ്നത്തെ ദേഹമെന്നു കല്പിച്ചിട്ട് അതാദിയായി പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളേയും നിരൂപിക്ക.”

12 പ്രശ്നമാല ഭാഷ

“ജാതകസാരങ്ങളിലും പ്രശ്നസാരങ്ങളിലും ദൂതലക്ഷണംനിമിത്തം ശകുനാദികൾ, സ്ഥപരീക്ഷകൾ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെ ഓരോന്നിനെ ക്രമത്താലേ അറിഞ്ഞവണ്ണം ബാലപ്രബോധമായിട്ട് എടുത്തെഴുതുന്നു” എന്നുള്ള ഉപക്രമത്തോടു കൂടി പ്രശ്നമാല എന്ന പേരിൽ ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം വിരചിതമായി കാണുന്നു. അത് ഒൻപതാം ശതകത്തിലേയോ പത്താംശതകത്തിലേയോ ഒരു കൃതിയെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അനവധി സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ ഗ്രന്ഥകാരൻ

> “ അർക്കാദ്യഷ്ടകവർഗ്ഗങ്ങൾ വാക്യംകൊണ്ടിഹ ചൊല്ലി ഞാൻ;
> ശൂന്യാക്ഷരങ്ങൾ വന്നേടം ദശമസ്ഥാനമായ്‌വരും”

എന്നും മറ്റും ചില ഭാഷാശ്ലോകങ്ങളും എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

13 പ്രശ്നപ്രകാശിക

പ്രശ്നപ്രകാശികയും പ്രശ്നസംബന്ധമായുള്ള ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥമാകുന്നു. മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങൾ വിവിധവൃത്തങ്ങളിലുള്ള പദ്യങ്ങളിലാണ് വിരചിതമായിരിക്കുന്നത്. ആകെ ഏഴദ്ധ്യായങ്ങളുണ്ട്. പദ്യങ്ങൾക്ക് ഗുണം കുറയും. ഈ ദോഷം പ്രായേണ പദ്യാത്മകങ്ങളായുള്ള സകല ഭാഷാജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വസ്തുപ്രപഞ്ചനത്തിലേ അവയുടെ നിർമ്മാതാക്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രശ്നപ്രകാശികയുടെ പ്രഥമാധ്യായത്തിൽനിന്ന് രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

> " പ്രശ്നംവച്ചാൽ നടേ സൂക്ഷ്മമളപ്പൂ അടി നേരവും
> അതുകൊണ്ടു പുലർന്നുള്ള നാഡികാദീൻ വരുത്തുക.
>
> തൽകാലലഗ്നസമയമർക്കാദീനാം സ്ഫുടങ്ങളും."
> പ്രശ്നനിര്യാണവും പിന്നെ വരുത്തു ത്രിസ്ഫുടങ്ങളും."

14 ലീലാവതീഭാഷ

ലീലാവതിക്കും ഭാഷാഗദ്യത്തിൽ നല്ല ഒരു വ്യാഖ്യാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാവിനെപ്പറ്റി ഒരറിവുമില്ല. താഴെ ക്കാണുന്നവ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള ചില പംക്തികളാകുന്നു.

“വരാടകാനാം …” —ഇവിടെ ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഓരോ സം ജ്ഞകളെ ചൊല്ലുന്നു. വരാടകങ്ങൾ ഇരുപതു കൂടിയതു കാകണി. കാകണി നാലുകൂടിയതു പണം. പണം പതി നാറുകൂടിയതു ദ്രമ്മം. ദ്രമ്മം പതിനാറു കൂടിയതു നിഷ്കം …‘യവോദരൈരംഗുലമഷ്ടസംഖ്യൈഃ …’—ഇവിടെ ഭൂമി വൃക്ഷാദികളെ അളപ്പാനുള്ള മാനങ്ങളുടെ സംജ്ഞക ളെചൊല്ലുന്നു. യവോദരങ്ങൾ എട്ടു കൂടിയതു് അംഗുലം. അംഗുലം ഇരുപത്തിനാലു കൂടിയതു ഹസ്തം. ഹസ്തമൊ ന്നു മുഴക്കോൽ—ഹസ്തം നാലു കൂടിയതു ദണ്ഡം. ദണ്ഡം രണ്ടായിരം കൂടിയതു ക്രോശം. ക്രോശമെന്നതു കുവീടു്. ക്രോശം നാലു കൂടിയതു് യോജന. യോജന എന്ന കാ തം വഴിയേ ചൊല്ലുന്നു. അവ്വണ്ണമേ പത്തു മുഴക്കോൽ കൂ ടിയതു് ഒരു വംശം. വംശം ഇരുപതുകൂടിയതു നിവർത്ത നം. ഇങ്ങനെ പിന്നെ നാലു ഭുജങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കു ന്ന ഭൂഖണ്ഡത്തിന്നു ക്ഷേത്രം എന്നു സംജ്ഞ.”

15 പക്ഷിശാസ്ത്രം

പക്ഷിശാസ്ത്രത്തിനു പഞ്ചപക്ഷിശാസ്ത്രമെന്നും പേരുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില ശ്ലോകങ്ങൾ മണിപ്രവാളത്തിൽക്കൂടി ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം കേരളീയമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കാവുന്ന ഭാവിഫലവും മറ്റും പരുന്ത്, പുള്ള്, കാക്ക, കോഴി, മയിൽ എന്നീ അഞ്ചു പക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കാം എന്നാണ് പക്ഷിശാസ്ത്രപ്രസ്ഥാനത്തിലെ സിദ്ധാന്തം. ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവു് അഗസ്ത്യമഹർഷിയാണത്രേ. തമിഴ്നാട്ടിലാണ് അതിന്റെ ഉൽപത്തി. ചില ശ്ലോകങ്ങൾ പകർത്തുന്നു.

> “ നത്വാ വിഘ്നേശ്വരം വാണീം പഞ്ചപക്ഷിനിദർശനം
> പുരാഗസ്ത്യേന ദേവേഭ്യഃ പ്രോക്തം സംക്ഷിപ്യതേ മയാ.
>
> ഭേരണ്ഡകചകോരാഖ്യകാകകുക്കുടകേകിനഃ
> ശ്വേതപീതാരുണശ്യാമനീലാഃ സ്യുഃ പഞ്ച പക്ഷിണഃ
>
> ജാത്യാ തേ ബ്രഹ്മവിട് ക്ഷത്രശൂദ്രചണ്ഡാലകാഃ ക്രമാൽ
> വാളും വില്ലും ചുരികയും കുന്തം ഗദയുമായുധം.
>
> പുള്ളുത്തമാങ്ഗേ ഭുജയോശ്ചകോരഃ
> കാകോഥ വക്ഷസ്യുദരേ ച കോഴി
> ഊർവോരധസ്താദപി നീലകണ്ഠോ
> ദേഹേ തു പക്ഷിസ്ഥിതിരേവമുക്താ.
>
> ശ്യേനോ ഭൗമാർക്കയോർദ്ദേശഃ പിങ്ഗലോ
> ബുധചന്ദ്രയോഃ
> ഗുരുഭാർഗ്ഗവമന്ദാനാം കാകകുക്കുടകേകിനഃ”

16 മുഹൂർത്തദർശനം ഭാഷ

വിദ്യാമാധവന്റെ വിദ്യാമാധവീയം എന്നുകൂടി പേരുള്ള മുഹൂർത്തദർശനത്തിനു വിസ്തൃതവും വിശിഷ്ടവുമായ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാവ് ആരെന്നറിവില്ല. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രീതി കാണിക്കുവാൻ,

> “ സ്വകീയശാസ്ത്രേ ബഹുശോപശബ്ദാ-
> നമീ വദന്തീതി ജഗൽപ്രസിദ്ധം
> സുദുസ്സഹം തൽ പരിവാദശല്യം
> മൗഹൂർത്തികാനാമപഹർത്തുകാമഃ
>
> വസിഷ്ഠവാഗീശ്വരഗാർഗ്ഗ്യമുഖ്യൈർ-
> മ്മനീഷിഭിർവിസ്തരതഃ കൃതേഷു
> ശാസ്ത്രേഷു ബുദ്ധ്യാ പരിഗൃഹ്യ സാരം
> ലോകോപകാരായ ച കീർത്തയേ ച
>
> ശ്രുതാഖിലവ്യാകരണോഹമുത്തമൈഃ
> പദൈരദോഷൈഃ കൃതപദ്യഗുംഫനം
> വിചിത്രവൃത്തം ലഘു സമ്മതം സതാ-
> മിദം വിധാസ്യാമി മുഹൂർത്തദർശനം”

എന്നീ മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ചുവടെ പകർത്തുന്നു.

“ഞാൻ വസിഷ്ഠവാഗീശ്വരഗാർഗ്ഗ്യന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള മഹർഷിമാരാൽ വിസ്താരത്തോടുകൂടി ചമയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ സാരത്തെ ബുദ്ധികൊണ്ടു പരിഗ്രഹിച്ച് ഈ മുഹൂർത്തദർശനമാകുന്ന പ്രകരണത്തെ ചമയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ‘ലോകോപകാരായ ച കീർത്തയേ ച”—ശുഭകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ലോകരുടെ ഉപകാരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും കീർത്തിക്കായിക്കൊണ്ടും, ചകാരാൽ, പുരുഷാർത്ഥചതുഷ്ടയപ്രാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ടും പ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ടും ഇങ്ങനെ ചമയ്ക്കുന്നു. പിന്നെ പ്രയോജനാന്തരത്തെ ചൊല്ലുന്നു. ഇമ്മൗഹൂർത്തികന്മാർ തങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ പല അപശബ്ദങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നോർ എന്നിങ്ങനെ ലോകത്തിങ്കൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്ന മൗഹൂർത്തികന്മാരുടെ ഒളിയമ്പിനെ പറിച്ചു കളവാനായിക്കൊണ്ട് ഇച്ഛിക്കുന്നോൻ ഞാൻ. ഏറ്റവും സഹിക്കപ്പെടുവാൻ അരുതാത്തോന്നല്ലോ പരിവാദശല്യം. എന്നിട്ടു ‘ശ്രുതാഖിലവ്യാകരണഃ’—പാണിനീയശാകടായനാദിവ്യാകരണങ്ങൾ എല്ലാറ്റെയും കേട്ടിരുന്നോരുത്തൻ ഞാൻ. ആകയാൽ പ്രസാദമാധുര്യാദിഗുണങ്ങളോടു കൂടി അസാധുത്വാനർത്ഥക്യാദിദോഷങ്ങളോടു വേർപെട്ടിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദ്യബന്ധത്തോടുകൂടിയിരുന്നു മുഹൂർത്തദർശനം. ‘വിചിത്രവൃത്തം’—നാനാവിധങ്ങളായ വൃത്തങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ‘ലഘു’—അല്പഗ്രന്ഥം ആയിരിക്കുന്നു. ‘സതാം സമ്മതം’—സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന മുഹൂർത്ത ദർശനത്തെ ചമയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ‘മുഹൂർത്തദർശനം’ എന്നതുകൊണ്ടു ശുഭക്രിയകളിലെ കാലനിരൂപണം. ഇതിങ്കൽ അഭിധേയമാകുന്ന വിഷയമാകുന്നത് എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടു. ശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കു വേദവിഹിതത്വമുണ്ടാകയാൽ ഇതിനു വേദത്തോട് അങ്ഗാംങ്ഗിഭാവസംബന്ധമാകുന്നത് എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടു. ‘ലോകോപകാരായ ച കീർത്തയേ ച’ എന്നതുകൊണ്ടു ശുഭാശുഭകാലജ്ഞാനംകൊണ്ടുള്ള പുരുഷാർത്ഥചതുഷ്ടയപ്രാപ്തി പ്രയോജനമാകുന്നത് എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടു. ‘ലോകോപകാരായ ച’ എന്നേടത്തു ശുഭകാലത്തെ ആദേശിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു് ഇച്ഛയുള്ള ലോകർക്കു സ്വല്പ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു വിമതവിപ്രതിഷേധമായിരിക്കുന്ന ബലാബലത്തെ പറകകൊണ്ടു് ഉപകാരത്തെ ചെയ്‌വാനായിക്കൊണ്ട് എന്നുമുണ്ടർത്ഥം. എന്നിട്ടു മുഹൂർത്തജ്ഞാനകാമനായിരിക്കുന്നവൻ അധികാരി എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടു.”

17 അഷ്ടമംഗലപ്രശ്നം ഭാഷ

ഉഴുത്തിരവാരിയരുടെ അഷ്ടമങ്ഗലപ്രശ്നവിഷയകമായ നിബന്ധത്തെപ്പറ്റി അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഭാഷാഗദ്യരൂപത്തിലും ഒരഷ്ടമംഗല്യ പ്രശ്നഗ്രന്ഥം കാണുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ അവഗാഹം പോരാത്ത ദൈവജ്ഞന്മാർക്ക് ഇതു് ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമാണു്. ചില വരികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

“അനന്തരം വിളക്കും ഗണപതിയും വച്ച് അഷ്ടമങ്ഗലവും വച്ചാൽ രാശിചക്രം വരപ്പൂ. അതിൽ അക്ഷതവും വിതറിയേപ്പൂ. പിന്നെ ഗണപതി നിവേദിപ്പൂ. ആത്മാർച്ചനം ചെയ്വൂ. ചന്ദനക്കുറിയുമിട്ടുകൊള്ളൂ. പിന്നെ രാശിചക്രത്തിൽ ജലഗന്ധാദികളെക്കൊണ്ടു പൂജിപ്പൂ. ശ്രീപഞ്ചാക്ഷരീവിധാനം പൂജ. അതിന്റെ പരിവാരരൂപേണ മേഷാദിദ്വാദശരാശികളെ തന്റെ സ്ഥാനത്തു പൂജിപ്പൂ … ഇങ്ങനെ ഗ്രഹമന്ത്രം. ഈവണ്ണം രാശിചക്രത്തിങ്കൽ ശ്രീഭഗവതിയെ കല്പിച്ചാരാധിപ്പൂ. അഷ്ടമങ്ഗലം വച്ചതിങ്കൽ തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയേയും സരസ്വതിയേയും ആരാധിപ്പൂ. പിന്നെ രാശിചക്രം വലത്തും കിഴക്കും വരുമാറു കണ്ടു പിൻനോക്കി നീങ്ങി നല്ലോരു പലകമേൽ ഇരുന്നാൽ ഊനമില്ലാത്തോരു പലകമേൽ നൂറ്റെട്ടു പരൽ നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടു കഴുകി മന്ത്രം ചൊല്ലൂ. മൂന്നു തളിച്ചാൽ പിന്നെ വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകി മന്ത്രം ചൊല്ലി ശുദ്ധജലംകൊണ്ടു കഴുകി ഇടത്തെ അരികത്തു വച്ചേപ്പൂ.”

അഷ്ടമങ്ഗലപ്രശ്നത്തിനു വേറെയും ഒന്നിലധികം ഭാഷാവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

18 ഭാഷാജാതകപദ്ധതി

വടശ്ശേരിനമ്പൂരിയുടെ ജാതകപദ്ധതിക്കു വൈക്കത്തുകാരനായ ഒരു പണ്ഡിതൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ മൂലകൃതിക്ക് ഒരു നല്ല ഭാഷാവ്യാഖ്യാനവും ആരോ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാവ് ഒരു വശ്യവാക്കായ സംസ്കൃതകവിയായിരുന്നു എന്നു ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിലുള്ളതും അടിയിൽ പകർത്തുന്നതുമായ പദ്യങ്ങളിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നു.

> “ ഹരിഹരസരസിരുഹാസനഹരിഹയമുഖദൈവതൈക്യമവ
> ശ്രീഗുരുപാദദ്വന്ദ്വം ബഹുവിധമാഹാത്മ്യമാശ്രയേ സതതം.
>
> “ ഗണ്ഡാന്തനിർഗ്ഗളദനർഗ്ഗളദാനധാരാ-
> ഗന്ധഭ്രമദ്ഭ്രമരവാരണകർണ്ണതാളം
> ഗണ്ഡം മനോരഥമഹാർണ്ണവപാരമാദ്യം
> ഗംഗാധരസ്യ തനയം ശരണം പ്രപദ്യേ.
>
> പഞ്ചാശദക്ഷരകൃതാകൃതിമക്ഷമാലാ-
> ചിന്താസുധാകലശപുസ്തകപാശവാഹാം
> താം ദേവതാം ദ്രുഹിണയത്നമമോഘയന്തീം
> വന്ദേ ച കുന്ദരുചമിന്ദുകലാവതംസാം.
>
> ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവൈഃ കൃതാ ജാതകപദ്ധതിഃ
> ദിവ്യാം ഭാഷാം സമാശ്രിത്യ, ലിഖ്യതേ ദേശഭാഷയാ.”

എന്ന് ഉപക്രമിച്ചുകൊണ്ട് ആചാര്യൻ പ്രമേയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഗദ്യരീതിയെന്തെന്നു താഴെക്കാണുന്ന പംക്തികളിൽനിന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്.

“അവിടെ ജനനകാലത്തെ ഛായകൊണ്ടുതാൻ അംബുയന്ത്രംകൊണ്ടുതാൻ സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞ് അന്നേരത്തേക്കു ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും അറിഞ്ഞ് അക്കാലത്ത് അടുക്കെ പരീക്ഷകന്മാർ പരീക്ഷിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഗണിതംകൊണ്ടു തൽകാലഗ്രഹസ്ഫുടങ്ങളേയും സൂക്ഷിച്ചുവരുത്തൂ. പിന്നെ തൽകാലാദിത്യനെ വച്ചു ഭുജജ്യ ചരവും പ്രാണകാലാന്തരവുമുണ്ടാക്കി അതിൽ ദിക്കിന്നു തക്കവണ്ണം സംസ്കരിപ്പൂ.”

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം III

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

33. സംസ്കൃതസാഹിത്യം
34. ഭാഷാസാഹിത്യം
35. ഭാഷാസാഹിത്യം
36. ചില ഭാഷാജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
37. ഭാഷാസാഹിത്യം
38. കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ (രാമപാണിവാദൻ)
39. ഭാഷാസംസ്കൃതസാഹിത്യങ്ങൾ
40. കിളിപ്പാട്ടുകളും ആട്ടക്കഥകളും
41. പലവകപ്പാട്ടുകളും ഗദ്യകൃതികളും

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 1
2. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 2
3. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 3
4. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 4
5. ഉള്ളൂർ: കേരളസാഹിത്യചരിത്രം ഭാഗം 5

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014